

poczatek tekstu

[S. sprawozdawca 00:00:01.704]

Wyrokiem z dnia 17 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję organu rentowego z 23 lipca 2013 roku i przyznał prawo do zasiłku chorobowego B. S. w okresie od 1 grudnia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku i A. S. w okresie od 15 listopada 2012 roku do 28 listopada 2012 roku oraz stwierdził, że K. P. nie jest zobowiązana do zwrotu zasiłku chorobowego wypłaconego na rzecz B. S. w kwocie 1401 złotych 82 grosze z ustawowymi odsetkami w kwocie 96 złotych 86 groszy za okres od 1 grudnia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku wypłaconego na rzecz A. S. w kwocie 622 złote 30 groszy z ustawowymi odsetkami w kwocie 36 złotych 79 groszy za okres od 15 listopada 2012 roku do 28 listopada 2012 roku, w punkcie 2 zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na rzecz K. P. kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z tym wyrokiem, od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa procesowego to jest z art. 477 ze znacznikiem 9 3 kpc polegające na nie odrzuceniu odwołania od decyzji organu rentowego złożonego po upływie terminu w sytuacji, gdzie przekroczenie terminu było nadmierne i nastąpiło z przyczyn zależnych od odwołującego się i art. 60 ust. 2, 3 i 4 Ustawy z 25 czerwca 99 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, art. 16 kpa oraz art. 61 Ustawy z 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi poprzez niewłaściwe ich zastosowanie i przyjęcie, że zainteresowanym przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego, a lekarz leczący wystawiający zwolnienie lekarskie nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconych zasiłków chorobowych. Wskazując na te zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę wyroku i odrzucenie odwołania od decyzji z 23 lipca 2013 roku, ewentualnie zmianę wyroku i oddalenie odwołania od decyzji z 23 lipca 2013 roku. Zgodnie z treścią z art. 477 ze znacznikiem 9 1 i 3 kpc odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Sąd natomiast odrzuca odwołanie wniesione po upływie tego terminu chyba, że przekroczenie nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od strony odwołującej się. W ocenie Sądu Okręgowego apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, orzeczenie Sądu I instancji jest prawidłowe i znajduje oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Sąd Okręgowy w pełni aprobuje ustalenia praktyczne Sądu I instancji i przyjmuje je jako własne. Podziela również wywody prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie znajdując żadnych podstaw do zmiany bądź uchylenia. Powołany przepis art. 477 ze znacznikiem 9 3 kpc oznacza, że wniesienie odwołania od organu rento... od decyzji organu rentowego powoduje, że ubezpieczony zostanie pozbawiony prawa do merytorycznego rozpoznania zarzutów, co do istoty sprawy podniesionych w odwołaniu. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji prawidłowo uznał, iż na gruncie rozpoznawanego przypadku nie doszło do prawidłowego doręczenia zaskarżonej decyzji wnioskodawczyni, a zatem brak podstaw do jego odrzucenia z powodu przekroczenia wskazanego terminu do złożenia odwołania. Bezsprzecznie pani wnioskodawczyni otrzymywała liczne decyzje od ZUS przy czym nie były one jej doręczane po jednej, lecz zbiorczo, zbiorczo po kilka, bądź kilkanaście w jednej przesyłce. Niewątpliwie także wskazane przesyłki nie były prawidłowo opisywane, na przesyłkach także na przesyłce spornej nie wyszczególniano jakie decyzje zawiera. Wobec powyższego adresat nie był w stanie zweryfikować czy otrzymał całą wysłaną mu przez ZUS korespondencję. W tych okolicznościach uznać należało, że wnioskodawczyni nie można obciążyć negatywnymi konsekwencjami niezawinionych przez nią uchybień przy doręczaniu jej korespondencji. Wnioskodawczyni otrzymując znaczną ilość korespondencji od ZUS zawierającą zbiorczo od kilku do kilkunastu decyzji nadto odbierając przesyłki z poczty bez przedstawienia konkretnego awiza z uwagi na to, że nie były one w ogóle opisane nie była w stanie zweryfikować jej zawartości. K. P. w wydanym przez organ rentowy decyzjach dowiedziała się po odebraniu wezwań do zapłaty w dniu 13 listopada 2013 roku. Odwołania zostały wniesione zatem w przypisanym, określonym w art. 477 ze znacznikiem 9 1 kpc terminie. Brak było podstaw do odrzucenia wskazanej, wskazanych odwołań. Nie istotnym przy tym jest czy pełnomocnik powódki przyznał, czy odwołanie w sprawie złożone zostało z przekroczeniem ustawowego terminu do jego złożenia i czy kwestionował, czy nie okoli...okoliczności, iż ZUS w przesyłce przesyłał decyzję w ilości wskazanej przez organ rentowy. Ta, to bowiem, że ilość decyzji w danej przesyłce zgadzała się z ilością decyzji wskazanych, wysłanych przez ZUS, nie oznacza, że były to de facto te same decyzje, które ZUS twierdzi, że wysłał. Okoliczność ta nie zmienia zatem faktu, iż wobec braku prawidłowego opisu przesyłki nadal wątpliwym jest czy sporną decyzję w ogóle doręczono wnioskodawczyni w terminie wskazanym przez

organ rentowy. Podkreślenia wymaga też, że pełnomocnik powódki z uwagi na niekwestionowany w sprawie odbiór przez nią korespondencji wskazywał, że mogło się zdarzyć, że jakieś awizo zostało zgubione bądź nie doręczone i z tego względu przyznał przekroczenie terminu do złożenia odwołania. We wskazanych jednak powyżej okolicznościach faktycznych sprawy przyznanie to nie może mieć żadnego rozstrzygnięcia, żadnego roz..., żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w związku z tym pierwszy z powoływanych w apelacji zarzutów należało uznać za niezasadny. Zgodnie z art. 60 ust. 2 Ustawy z dnia 25 czerwca 99 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa tekst jednolity Dz.U. z 2014 roku poz. 159 - W przypadku powtarzającego się naruszenia zasad określonych w art. 57 i 58 Zakład Ubezpieczeń Społecznych może cofnąć upoważnienie do wystawienia zaświadczeń lekarskich na okres nie przekraczający 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji. Cofnięcie upoważnienia następuje w formie decyzji, jest już to ust. 3. Od decyzji, o której mowa w ust.1-3 przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego. Wobec powyższego cofnięcie upoważnienia do wystawienia zaświadczeń lekarskich następuje w formie decyzji administracyjnej wydanej zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. W myśl art. 16 1 i 2 kpa decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy są ostateczne. Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych. Mogą być zaskarżane do sądu administracyjnego z powodu ich niezgodności z prawem na zasadach i w trybie określonym w odrębnych ustawach. Decyzja ostateczna staje się więc wykonalna, wchodzi do obrotu prawnego wywołując skutki prawne wobec jej zainteresowanych, jest również wobec innych uczestników, jak również wobec innych uczestników obrotu prawnego. Decyzję taką można wzruszyć tylko w sytuacjach i na zasadach określonych w kpa albo w przepisach szczególnych. Nie mniej jednak dopiero od momentu uprawomocnienia ani adresat decyzji, ani organ który ją wydał, ani sąd administracyjny, który ją kontrolował nie mogą wpłynąć na treść decyzji. Prawomocne są bowiem te decyzje, od których nie przysługuje skarga do sądu, jak też decyzje, co do których sąd ograniczył się tylko do stwierdzenia ich niezgodności z prawem na skutek przedawnienia bądź gdy sąd skargę oddalił lub wydał wyrok merytoryczny w sprawie. Czym innym jest zatem ostateczność decyzji, a czym innym prawomocność decyzji. Sąd Okręgowy w tej sytuacji w całości zgadza się ze stanowiskiem Sądu I instancji, że decyzja ZUS pozbawiająca K. P. uprawnień do wydawania zwolnień była decyzją ostateczną, ale nie prawomocną w świetle art. 60 Ustawy zasiłkowej. Służyła bowiem pani wnioskodawczyni skarga do WSA w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Zresztą tej okoliczności organ rentowy nie kwestionował. W myśl art. 61 1 i 2 Ustawy z 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, na które powołuje się skarżący wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. W razie wniesienia skargi na decyzję organ, który wydał decyzję lub postanowienie może wstrzymać z urzędu lub na wniosek skarżącego ich wykonanie w całości lub w części chyba, że przechodzą, zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub w postępowaniu rygoru natychmiastowej wykonalności albo gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. W ocenie Sądu Okręgowego apelujący w oparciu o powyższe błędnie wywodzi, że wniesiona jest przez odwołującą skargi do WSA w Warszawie na decyzję ministra nie wstrzymało jej wykonania. Podkreślenia wymaga, że art. 60 ust. 2 Ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ustawodawca stricte wiąże fakt cofnięcia upoważnienia do wystawiania zwolnień lekarskich na okres nie przekraczający 3 miesięcy z datą uprawomocnienia się decyzji, nie zaś z chwilą, kiedy stała się ona ostateczna. Tak więc wbrew twierdzeniu organu rentowego nie można przyjąć, że ostateczna decyzja Ministra Pracy i (...) z 7 listopada 2012 roku jako decyzja organu II instancji była decyzją wykonalną, a wniesienie przez odwołującą skargi do sądu administracyjnego nie miało żadnego wpływu na jej wprowadzenie do obrotu prawnego. Zaznaczyć jeszcze trzeba, że przyjęcie takiego stanowiska byłoby jeszcze dodatkowo nie logiczne. W przypadku bowiem gdyby uznać, że już decyzja z 7 listopada 2012 roku podlegała wykonaniu, a 3 miesięczny okres pozbawienia wnioskodawczynię uprawnień do wystawienia zaświadczeń lekarskich biegł od daty doręczenia tej decyzji, a jej pełnomocnikowi to jest od 12 listopada 2012 roku mogło by się zdarzyć, że ewentualny wyrok sądu administracyjnego uwzględniający skargę wnioskodawczyni pozbawiony by został jakiegokolwiek znaczenia. De facto odwołująca została by już bowiem ukarana zanim jeszcze wyrok ostatecznie rostrzygający o poprawności orzeczenia ZUS w zakresie pozbawienia jej spornych uprawnień wszedłby do obrotu prawnego. A zatem argumentacja nie mogła zostać uwzględniona. K. stwierdzić należy, że w dacie spornego...wystawiania spornych zwolnień lekarskich K. P. miała

uprawnienie do ich wystawiania. Tym samym zarówno, tym samym orzeczenie Sądu Rejonowego w tym zakresie jest jak najbardziej prawidłowe. W konsekwencji powyższego również zwolnienia wystawione ubezpieczonym były wystawione w sposób prawidłowy, a zatem przysługiwało z tego tytułu prawo do zasiłku chorobowego. Okoliczność, że zainteresowane istotnie w tym okresie były niezdolne do pracy oraz podlegały ubezpieczeniu chorobowemu przez organ rentowy kwestionowana nie była. W myśl art. 6 ust. 1 w związku z art. 53 ust. 1 i art. 55 Ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa brak było w związku z tym podstaw do odmowy zainteresowanemu prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres. Zaskarżone orzeczenie w pełni zatem odpowiada prawu. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację organu rentowego jako bezzasadną. O kosztach....momencik...o kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kodeksu postępowania cywilnego i art. 12 ust. 2 rozporządze...w związku z art. 13 ust.1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności rad...adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, tekst jednolity Dz.U. za 2013 roku poz. 460. (...)